

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Oulíkové a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Martiny Kotouček Mikoláškové v právní věci

žalobce: **Q. Q. H.**, nar. X,
bytem X

zastoupen advokátem Mgr. Štěpánem Svátkem,
sídlem Na Pankráci 45, Praha,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 936, Praha,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovanému se ukládá, aby do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl o žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty v řízení vedeném pod sp. zn. OAM-54747/ZM-2022.
- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 5 400 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Štěpána Svátka, advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá ochrany proti

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

nečinnosti žalovaného, kterou spatřuje v tom, že žalovaný nevydal rozhodnutí ve věci povolení k dlouhodobému pobytu žalobce za účelem zaměstnání, a to přes opatření proti nečinnosti, kterým nadřízený správní orgán (Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, dále jen „Komise“) dne 8. 11. 2022 uložil žalovanému vydat rozhodnutí (případně pokyn k udělení dlouhodobého víza) ve věci žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty ve lhůtě šedesáti dní od seznámení žalobce s podklady rozhodnutí, k němuž došlo dne 15. 11. 2022. Z těchto důvodů navrhl, aby soud žalovanému uložil vydat rozhodnutí ve věci jeho žádosti o vydání zaměstnanecké karty a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu.

1. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že v případě žalobce není nečinný. Dne 17. 3. 2023 vyzval žalobce k seznámení se s podklady rozhodnutí. Zároveň požádal Komisi o přehodnocení opatření proti nečinnosti, ta na jeho žádost zatím nereagovala.
2. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 9. 8. 2022 žalobce požádal o vydání zaměstnanecké karty. Dne 8. 11. 2022 vydala Komise opatření proti nečinnosti, ve kterém žalovanému uložila vydat rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty ve lhůtě šedesáti dnů od seznámení žalobce s podklady rozhodnutí. Dne 9. 11. 2022 se žalobce seznámil s podklady rozhodnutí. Dne 15. 11. 2022 žalobce doložil potvrzení o absolvování kurzu celoživotního vzdělávání na České zemědělské univerzitě (ČZU). Dne 23. 11. 2022 požádal žalovaný ČZU o další informace o studiu žalobce. Odpověď ČZU obdržel dne 1. 12. 2022. Dne 6. 1. 2023 požádal žalovaný Komisi o přehodnocení opatření proti nečinnosti. Dne 3. 2. 2023 předvolal žalovaný žalobce k výsledku na 7. 3. 2023. Dne 7. 3. 2023 vyslechl žalovaný žalobce. Ke dni rozhodnutí soudu žalovaný ve věci žalobce nerozhodl.
3. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování soudu (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez jednání, jelikož účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili.
4. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
5. Podle § 169t odst. 6 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) o žádosti ministerstvo rozhodne ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty; ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve zvlášť složitých případech, nebo pokud ministerstvo požádalo o vydání závazného stanoviska Úřad práce České republiky.
6. V projednávané věci má soud za nepochybné, že žalovaný ve lhůtách stanovených v § 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců nerozhodl. Stejně tak je nepochybné, že žalovaný nerozhodl ani ve lhůtě poskytnuté mu Komisí. Skutečnost, že žalovaný činí dílčí úkony ve věci, nemění nic na tom, že zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí uplynula nejpozději v listopadu 2022. Z toho důvodu nemají tyto úkony žádný vliv na závěr soudu, že k nečinnosti na straně žalovaného skutečně došlo, což ostatně potvrdila ve svém opatření i Komise, jejíž závěr soud není oprávněn přehodnocovat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41).

7. Soud tedy shrnuje, že žalovaný nevydal rozhodnutí v zákonné (či alespoň v Komisi poskytnuté) lhůtě, je proto ve věci nečinný a žaloba je podána důvodně. Pro úplnost soud dodává, že pro posouzení důvodnosti žaloby není v zásadě podstatné, z jakého důvodu žalovaný nerozhodl ve lhůtě stanovené mu opatřením proti nečinnosti. Tato lhůta je pouze jakousi „poslední šancí“, kterou se do té doby nečinný správní orgán může vyhnout soudnímu řízení. Pokud v této lhůtě nerozhodne, nemají důvody, pro které nerozhodl (ani skutečnost, že v této době určité úkony směřující k rozhodnutí ve věci činí), zpravidla vliv na závěr soudu o jeho nečinnosti, jelikož k té došlo již předtím, než bylo opatření proti nečinnosti vůbec vydáno (vliv by mohlo mít snad jen zřejmé obstrukční jednání účastníka).
8. Z výše uvedených důvodů postupoval soud podle § 81 odst. 2 s. ř. s. a žalovanému uložil rozhodnout ve věci žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty. K tomu soud stanovil žalovanému lhůtu 30 dnů, která odpovídá obecné lhůtě dle § 71 správního řádu, která je podle názoru soudu pro rozhodnutí v projednávané věci dostatečná, jelikož ze správního spisu a z vyjádření žalovaného je zřejmé, že řízení se nachází v konečné fázi (žalobce již byl vyzván k seznámení se s podklady rozhodnutí). Soud připomíná, že do třicetidenní lhůty stanovené soudem k vydání rozhodnutí lze započítat pouze ty dny, kdy je procesní aktivita vyžadována od žalovaného, resp. zastupitelského úřadu. Do běhu této lhůty se nezapočítávají období, kdy musí žalovaný vyčkávat na činnost žadatele. Proto není možné do lhůty započítat následující dobu: přiměřenou dobu, kterou žalovaný stanoví s ohledem na zařízení nutných podkladů pro dostavení se k vyznačení víza za účelem převzetí (doklad o cestovním zdravotním pojištění ve smyslu § 180j zákona o pobytu cizinců), dobu ode dne vyznačení víza do dne, kdy se žadatel dostaví k žalovanému za účelem pořízení biometrických údajů potřebných k vyhotovení průkazu, a rovněž dobu ode dne, kdy žalovaný žadatele vyzve k převzetí průkazu, do dne, kdy se žadatel skutečně dostaví k jeho převzetí (viz bod 62 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2021, č. j. 1 Azs 221/2021-32).
9. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšnému žalobci soud přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 5 400 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta za jeden úkon právní služby ve výši 3 100 Kč [sepis žaloby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], z jedné paušální částky jako náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč za žalobu. Náhradu za úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení advokátem [§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu] soud žalobci nepřiznal, neboť z obsahu správního spisu vyplývá, že týž zástupce zastupoval žalobce již v průběhu správního řízení, a byl tedy s věcí seznámen před podáním žaloby. V řízení před krajským soudem tak nepřebíral novou věc, která by vyžadovala jeho přípravu (srov. např. rozsudek NSS ze dne 5. 1. 2017, č. j. 1 Azs 334/2016-29, bod 28) Náhradu nákladů řízení v celkové výši 5 400 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. dubna 2023

Mgr. Lenka Oulíková
předsedkyně senátu